

Oude café's op Raversijde

Raversijde is altijd een klein gehucht geweest, dat vroeger tot Middelkerke behoorde, waar het niet helemaal tot haar recht kwam. Wel lagen enkele herbergen langs de Oostendsesteenweg, die wel eens door andere inwoners dan de echte Raversijdenaars aangedaan werden.

Hierbij denken we aan het vroegere „Tramstation” uitgebaat door M. Vanhaverbeke-Decoster. Op de gevel kon men ook steeds de Franse benaming „Station du Tram” lezen. Het dateerde nog uit de glorieitijd van de stoomtram die via de Nieuwpoortsesteenweg langs Middelkerke. Nieuwpoort naar De Panne reed.

Het andere café dat in vroegere jaren een grote befaamdheid had was de herberg „Transvaal”. In feite was het de eerste herberg van Raversijde. Het werd in de periode van de Boerenoorlog in Transvaal geopend. Jarenlang spraken de oud-Middelkerkenaars van „We gaan naar Transvaal”. Die benaming sloeg niet alleen op het café zelf, maar ook op het oudste gedeelte van Raversijde, langs de Oostendse baan

Café „Het Tramstation” (circa 1935)

gelegen. Dat café kreeg met de jaren een andere benaming. Het werd „In de Ton”. De bekende uitbater was Camiel Pylyser, die aannemer was en als Raversijdenaar in de gemeenteraad van Middelkerke verko-

zen werd. Hij bracht het ook nog tot schepen van openbare werken.

Toen, in 1971, Raversijde bij Oostende geannexeerd werd, betekende dit voor Pylyser het einde van zijn politieke

carrière, wat hem erg speet. Op het einde van zijn leven publiceerde hij zelfs in 1977 een boek vol memoires over Raversijde. De titel was „Zij en ik”. Vooral eer dit hier neer te schrijven heb ik nog eens vlug zijn boek herlezen en ik moet bekennen dat deze gewone volksmens met eenvoudige woorden heel het gemeenschapsleven van een kleine dorpskern tot leven wist te brengen. Andekdoten, zowel over zijn gezin, de bevolking als over de politiek wist hij op een sappige wijze neer te pen- nen. Later, na zijn overlijden, werd „In de Ton” verder opengehouden door één van zijn zonen. Daar woonde Prins Karel, hij was immers Raversijdenaar geworden, ooit een vergadering bij van het Feestkomitee. Het bestuur dacht dat de Prins heel wat zou eten en drinken. Hij woonde heel de vergadering bij en dronk enkel en paar glazen melk. Doch zijn aanwezigheid werd toch beschouwd als mijlpaal in de geschiedenis van de gekende herberg „In de Ton”.

(Omer Vilain)

Café „In de Ton” (circa 1955)